

перевірки навичок/професійної перевірки.

Екзаменатор або інспектор з відповідними повноваженнями для проведення перевірки отримує завдання на відрядження.

Після закінчення перевірки та заповнення необхідної документації екзаменатор подає до управління Державіаслужби України звіт про перевірку та копію акта виконаної перевірки.

Екзаменатори відповідають за дотримання вимог щодо захисту персональних даних льотного складу, відповідність обсягу проведених перевірок, об'єктивність оцінювання кандидатів, забезпечення безпеки польотів під час перевірки.

Література

1. Колпаков В. К. Адміністративне право України: підруч. / В. К. Колпаков. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – 736 с.

2. Про затвердження Положення про екзаменатора з льотної діяльності: Наказ Міністерства транспорту України від 01.12.2009 № 1234 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws>

3. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 351.814.33(043.2)

Юрченко В. Ю., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНІ ДЕЛІКТИ У ГАЛУЗІ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ

Кодексом України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) передбачені такі види адміністративних правопорушень у галузі повітряного транспорту:

- порушення правил безпеки польотів (ст. 111 КУпАП);
- порушення правил поведінки на повітряному судні (ст. 112 КУпАП);
- порушення правил міжнародних польотів (ст. 113 КУпАП);
- порушення правил пожежної безпеки на повітряному транспорті (ч. 2 ст. 120 КУпАП);
- порушення правил перевезення небезпечних речовин і предметів на повітряному транспорті (ч. 3 ст. 133 КУпАП);
- підроблення проїзних квитків і документів на перевезення вантажу на повітряному транспорті (ст. 135-1 КУпАП);
- порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності

вантажів на повітряному транспорті (ст. 137 КУпАП) [1].

Проаналізуємо окремі з цих правопорушень.

Порушення правил безпеки польотів охоплює значну сукупність протиправних дій (у деяких випадках – і протиправну бездіяльність), які тягнуть за собою накладення штрафу на громадян, а в окремих випадках і на посадових осіб. Такі протиправні діяння, зокрема, стосуються: розміщення в районі аеродрому будь-яких знаків і пристроїв, схожих на маркувальні знаки і пристрої, прийняті для розпізнання аеродромів, або спалювання піротехнічних виробів без дозволу адміністрації аеропорту чи аеродрому, або влаштування об'єктів, які сприяють масовому скупченню птахів, небезпечних для польотів повітряних суден; невиконання правил про розміщення нічних і денних маркірувальних знаків або пристроїв на будівлях і спорудах; пошкодження аеродромного устаткування, аеродромних знаків, а також повітряних суден та їх устаткування; прохід або проїзд без належного дозволу по території аеропортів, аеродромів, об'єктів радіо- і світлозабезпечення польотів; виконання польотів з порушенням нормативно-правових актів, які регулюють діяльність авіації.

Порушення правил поведінки на повітряному судні виражається в невиконанні особами, які перебувають на повітряному судні, розпоряджень командира судна, а також у порушенні правил фотографування, кінозйомки і користування засобами радіозв'язку з борту повітряного судна. Відповідальність для громадян за вчинення цих правопорушень настає у вигляді попередження або штрафу.

Порушення правил міжнародних польотів тягне за собою накладення штрафу як на громадян, так і на фахівців та посадових осіб, хоч у статті, яка передбачає відповідальність за це правопорушення, спеціальні суб'єкти безпосередньо не виділяються. Варто зазначити, що при кваліфікації цього правопорушення необхідно звертатися до аналізу спеціальних правил міжнародних польотів. Це стосується і порушення встановлених на повітряному транспорті правил пожежної безпеки, яке тягне за собою накладення штрафу як на громадян, так і на посадових осіб.

Порушення правил перевезення небезпечних речовин або предметів на повітряному транспорті тягне за собою для посадових осіб – накладення штрафу, а на громадян, крім штрафу, – також оплатне вилучення або конфіскацію зазначених речовин і предметів або без таких. Слід зауважити, що відповідальність за ч. 3 ст. 133 КУпАП настає здебільшого за замах на порушення правил перевезення небезпечних речовин або предметів на повітряному транспорті. Такі речовини та предмети у більшості випадків виявляються (і вилучаються) ще під час передпольотного огляду речей і багажу (проведення контролю на безпеку). Водночас у чинному КУпАП спеціально про відповідальність за замах на вчинення адміністративного правопорушення нічого не вказується.

Це потребує внесення відповідного доповнення до чинного законодавства.

Порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на повітряному транспорті, виражається в таких протиправних діях, як: пошкодження пломб і запірних пристроїв контейнерів, зривання з них пломб, пошкодження окремих вантажних місць та їх упаковки, пакетів, а також огорож складів, які використовуються для виконання операцій, пов'язаних з перевезенням вантажів на повітряному транспорті; пошкодження контейнерів і транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів на повітряному транспорті [2].

Суб'єктами адміністративної юрисдикції у справах про адміністративні правопорушення у галузі повітряного транспорту можуть бути посадові особи різних органів. До їх числа насамперед відносяться органи повітряного транспорту, органи внутрішніх справ на повітряному транспорті, органи Державного пожежного нагляду, а в окремих випадках також адміністративні комісії при виконавчих комітетах місцевих рад та суди.

Видовим об'єктом адміністративних проступків у галузі повітряного транспорту здебільшого є відносини, що складаються в процесі нормального функціонування авіаційних підприємств, установ та інших об'єктів цивільної авіації, підтримання встановленого порядку управління у цій галузі, дотримання у ній різноманітних правил щодо забезпечення безпеки цивільної авіації [3, с. 38].

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення 7 грудня 1984 р. № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – Додаток до № 52. – Ст. 1122.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
3. Гончарук С. Т., Сопілко І. М. Адміністративна відповідальність: навч. посіб. / С. Т. Гончарук, І. М. Сопілко. – К.: НАУ, 2015. – 83 с.